

Cozonacul, mămăliga si plugarul

Vasile Militaru

Nu mai spun prin ce 'ntamplare, -
Intr'un lan de grau cu mac,
Se 'ntalnira pe carare
Mamaliga dela tara cu boerul cozonac.
Nici nu mai arat anume
Ce necaz putea sa friga
Pe boerul zis pe nume,
Care, mandru ca un Riga,
Avea drept sau nu sa-si bata
Joc de-o biata
Mamaliga:

- Uite ce nerusinare fara margini!... Ptiu, la dracul! -
Zise, tantos, cozonacul, -
Mamaliga mea umila, tu ma faci sa-ti plang de mila!...
Cum cand nu esti decat, vai:
Apa, sare si malai,
Ai curajul sa mai stai
In cararea mea pe plai?!
Fiind galbena ca luna,
Ti-ai inchipuit, nebuna,
Ca poti fi cu mine, una?...

Si 'ntr'o clipa cozonacul, cu albus de ou la gura,
Spuse cate bunuri sumpe are 'n dulcea lui faptura,
Incheindu-si cuvantarea cu dispret, ba si cu ura:
- Astfel, mamaliga lata, oricum ai cata s'o 'ntorci,
E'n zadar, ca tu, sarmano, buna esti doar pentru porci!...

- Minti! - sbucni un glas alaturi,
Dintr'un lan inalt de maturi -
Si-un flacau cu fata para, ca o floare-a macului,
Veni 'n graba, sa raspunda astfel cozonacului:

- De-ai avea un dram de minte,
Cozonacule, zevzece,
Mamaligii, -calda-rece, -
Nici macar pe dinainte
Nu i-ai trece!

Caci, sa stii: din cata lume'i pe pamant - norod sarac -
Nici un ins, de cand e veacul, n'a trait din cozonac,
Dar sunt mii si milioane, cari, prin mine azi iti striga:

POEZII ONLINE

La oparte, cozonace!... noi traim din mamaliga!